

CAOP

Inlichtingen: V. Swens  
Postbus 556, 2501 CN Den Haag  
Lange Voorhout 13, 2514 EA Den Haag  
KVK-nummer 41158878

Telefoonnr.: 070 -376 57 57  
E-mailadres: v.swens@caop.nl  
Datum: 10 november 2022  
0 bijlage(n)  
Ons kenmerk SOD/22.0722  
Zaaknummer: G.1.01

**Verslag van de vergadering van het SOD op dinsdag 18 oktober 2022 van 13.10 tot 16.05 uur in de Sophiezaal van het CAOP te Den Haag en via MS Teams**

**Deelnemers:**

**Van de zijde van Defensie:** E. Boekholt (voorzitter), S. Pijpstra, M. Suwout, C. van Drongelen, W. Schwab, M. van den Boom, E. Aarts

**Van de zijde van de centrales:** J. van Hulsen, H. Wissink (AC), R. Schilperoort, S. Schuitema, E. Haneveld MST (ACOP), S. Hop, J. Schot MST (CCOOP), N. van Woensel, T. van Leeuwen (CMHF)

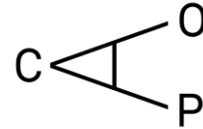
**Van de zijde van BZK:** A. Lammeretz

**Van de zijde van Financiën (IRF):**

**Van de zijde van het secretariaat:** R. Dircke CAOP)

**Agenda:**

1. Opening, mededelingen en vaststellen agenda
2. Vaststellen verslag SOD van 29 augustus 2022 (SOD/22.0533)
3. Bespreken geactualiseerde actiepuntenlijst SOD 29-08-2022 (SOD/22.0553-1)
4. Artikel 16bis AMAR (AP/19.00064, AP/19.00267, AP/19.0699, AP/19.00563 p12 en AP/21.0010 p17-22)
5. Aanpassing transitietabel (SOD/22.0440 + bijlage 4, AP/22.0531 + bijlage 2 en AP/22.0568 + bijlage 1)
6. Beleidsruimte IMG (SOD/21.0543)
7. Eindrapportage externe pensioendeskundige inzake paragraaf 7.6 pensioenreglement militairen (SOD/22.0273 + 2 bijlagen)
8. Ontwikkelingen DBBO (SOD/22.0052.1 + 2 bijlagen)
9. P-paragraaf GRIT (SOD/21.0170 en AP/21.0010 p7-14)
10. Rondvraag en sluiting



### **Agendapunt 1. Opening, mededelingen en vaststellen agenda**

De voorzitter opent de vergadering om 13.10 uur en heet de aanwezigen welkom.

#### *Mededelingen*

- De HDP heeft afgelopen vrijdag per direct zijn functie neergelegd. Defensie is dan ook per direct op zoek naar zijn opvolging. Over de situatie rondom het vertrek van de HDP zal op korte termijn een gesprek worden gepland tussen de voorzitters van de bonden en de staatssecretaris;
- De plv. HDP -sinds vorige week waarnemend voorzitter van het SOD- kan wegens fysieke klachten vandaag niet aanwezig zijn;
- Mevrouw Pijpstra kan als Directeur Werkgeverszaken het voorzitterschap van het SOD van vandaag niet op zich nemen omdat zij voorzitter is van één van de werkgroepen van waaruit een punt naar dit SOD is geëscaleerd;
- Bovenstaande heeft ertoe geleid dat de rol van voorzitter voor dit SOD door de staatssecretaris aan spreekster is toebedeeld.

De heer Schilperoort informeert of de voorzitter een volledig mandaat heeft ten behoeve van de besluitvorming, hetgeen door de voorzitter wordt bevestigd.

#### *Agenda*

De heer Hop meent dat bij agendapunt 5 'Aanpassing transitietabel' tevens de brieven SOD/22.0623 (brief van de CCOOP) en SOD/22.0654 (reactie Defensie) betrokken moeten worden. De voorzitter kondigt aan dat deze brieven in de behandeling van het agendapunt meegenomen worden.

Bij agendapunt 6 'Beleidsruimte IMG' mist de heer Hop de brieven AP/12.00811 en AP/19.00476. De vertegenwoordigers namens de overige centrales zijn het eens om deze, voor dit punt belangrijke, brieven in de bespreking van het onderwerp mee te nemen.

De agenda wordt met inachtneming van bovenstaande vastgesteld.

### **Agendapunt 2. Vaststellen verslag SOD van 29 augustus 2022 (SOD/22.0533)**

De heer Hop:

- Pag. 5, 3<sup>e</sup> alinea van onderen: hier mist wat spreker betreft een 'pm' met betrekking tot het agenderen van het punt in de WG AP. De voorzitter beaamt dit en geeft aan dat het punt aan de actiepuntenlijst zal worden toegevoegd.
- Hetzelfde geldt aldus de heer Hop voor de laatste alinea met betrekking tot 7.6. Ook dit punt wordt aldus de voorzitter aan de actiepuntenlijst toegevoegd.

### **Agendapunt 3. Bespreken geactualiseerde actiepuntenlijst SOD 29-08-2022 (SOD/22.0553-1)**

Mevrouw Van Drongelen licht de status van de actiepunten toe.

#### *1. Premiecompensatie UGM-ers*

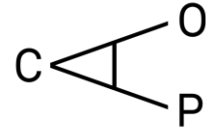
AFVOEREN – In het SOD van 01-12-2020 is het punt voor verdere behandeling verwezen naar de WG PA, waar het op de voorraadagenda is geplaatst, dan wel reeds is behandeld.

#### *2. Stand van zaken Active Endeavour en Operation Enduring Freedom*

AFVOEREN – Recent is door Defensie de brief SOD/22.0558 verstuurd, waarin de laatste stand van zaken omtrent de uitwerking van het toekennen van de veteranenstatus wordt gegeven. Het voorstel is het monitoren van de techniek over te dragen aan de WG AFR en het actiepunt van de actiepuntenlijst van het SOD af te voeren.

De heer Hop wijst op het nog openstaande punt ten aanzien van de vergoeding, waarop mevrouw Van Drongelen aangeeft dat de vergoedingen losstaan van de veteranenstatus. In de laatste alinea van de brief wordt uitgelegd waarom het onuitvoerbaar is. De heer Van Hulsen is het met de heer Hop eens dat het actiepunt twee

## Georganiseerd overleg Sector Overleg Defensie (SOD)



elementen kende: de status-discussie en de vergoeding-discussie. Het lijkt hem dan ook goed om deze discussie in de werkgroep verder te voeren en het punt van de SOD-actiepuntenlijst af te voeren.

3. *Verdiepende uitleg/presentatie Werkkostenregeling vanuit de WG AFR 03-12-2019*  
AFVOEREN – De presentatie heeft inmiddels plaatsgevonden.
4. *Salariëring stafadjudanten*  
AANHOUDEN - Er loopt momenteel nog een WOB-verzoek waarbij de stukken uiterlijk 06-11-2022 overlegd moeten zijn. Het punt wordt voor een SOD na die datum geagendeerd.
5. *Covid Thuisquarantaine*  
AANHOUDEN – Defensie heeft een verzamelbrief gestuurd (SOD/22.0601). De centrales laten in een volgend SOD hun reactie op de brief weten.
6. *Reorganisatietraject Employabilityorganisatie*  
AFVOEREN – Het io REO DEF staat gepland op 01-12-2022.
7. *AAC-advies bezoldigingssysteem*  
AFVOEREN - Inmiddels is er een AV-akkoord met een nieuw loongebouw, voorstel is het punt af te voeren. Er wordt op aangegeven van de heer Van Hulsen gereflecteerd op het in het actiepunt vermelde aanstellen van een procesregisseur. Het algemene beeld is dat deze destijds benodigd was maar op dit moment niet meer. Mocht de discussie alsnog weer vastlopen, dan wordt het AAC-advies in deze door de centrales wederom van de plank gehaald. Mevrouw Pijpstra merkt op dat het advies niet terzijde is geschoven, maar dat partijen gezamenlijk een andere manier vonden om er invulling aan te geven.
8. *Inzet militairen Oirschot als boa in buitengebied*  
AANHOUDEN – Op de vraag die op 01-12-2020 door de heer Van Hulsen gesteld is heeft de HDP een terugkoppeling gegeven die onder meer is verschenen in het ACOM-journaal. Voor de volledigheid wordt hier het antwoord nogmaals weergegeven (hiertoe is contact gezocht met de 13<sup>e</sup> Lichte Brigade): “De militair krijgt een aanstelling bij de provincie Limburg, bij de vrijwillig groene brigade voor gemiddeld 8 uur per maand. Hij blijft dus beroepsmilitair en kan eventueel gehoor geven aan een oproep om ingezet te worden als boa tijdens piekmomenten. Het betreft dus eigenlijk een civiele nevenfunctie. Defensie stelt de militair in de gelegenheid om tijdens de diensturen de boa-opleiding te volgen en stelt tevens een instructielokaal ter beschikking. Er is een vacaturetekst en een samenwerkingsovereenkomst welke recentelijk is verlengd tot 01-06-2024.”  
  
De heer Schilperoort vraagt of de werkzaamheden als nevenfunctie verenigbaar zijn. De voorzitter reageert dat daartoe het integriteitsformulier met betrekking tot zakelijke of organisatorische integriteit uitgevraagd kan worden.  
  
De heer Hop wil weten of de 8 uren bovenop de 40 uur komen, waarop de voorzitter besluit dat nu er meer vragen komen, Defensie eerst een en ander uitzoekt en op de beantwoording terugkomt.
9. *Voortzetting gesprek over arbeidsvoorwaarden*  
AFVOEREN – Defensie heeft een brief gestuurd (SOD/22.0039) en de gesprekken zijn daarna vervolgd.
10. *Voortzetten SBK en TTL na 01-01-2022*  
AFVOEREN – zie voorgaand.
11. *Effecten WWV per 01-01-2022*  
AFVOEREN - Defensie heeft een brief gestuurd (SOD/21.0566), het punt is daarmee afgedaan.
12. *Opstarten alle formele overleggen*  
AFVOEREN - De centrales hebben een terugkoppeling aan Defensie gestuurd (SOD/21.0548).

## Georganiseerd overleg Sector Overleg Defensie (SOD)



13. *Actualiseren en completeren actiepuntenlijst*  
AFVOEREN – Dit is uitgevoerd middels SOD/22.0468-1.
14. *Kwantificeren van besmettingsrisico COVID-19 in medisch advies CEAG*  
AANHOUDEN – Er wordt nog gewacht op het rapport van de CDIM die vorige week op 11-10-2022 bijeen is gekomen.
15. *Bijstelling CDIM-advies ten aanzien van COVID-vaccinaties*  
AANHOUDEN – Ook ten aanzien van dit punt wordt de formele reactie van de CDIM momenteel nog afgewacht.
16. *Herijken adviezen CDIM en CEAG m.b.t. COVID-vaccinatie*  
AFVOEREN – Deze adviezen zijn vorige week vrijdag 14-10-2022 aangeboden onder nummer SOD/22.0655 met 12 bijlagen.
17. *Implicaties evaluatie WIM en RIM*  
AANHOUDEN – Dit actiepunt staat nog open en is aldus mevrouw Van Drongelen geen voortgang op te melden.

### A220829.1 - I-MGA/035 m.b.t. COVID-vaccinatie stand by eenheden

AFVOEREN – De instructie is toegestuurd onder nummer SOD/22.0451.

### A220829.2 – Employability organisatie cVRP

- a. *Centrales ontvangen binnen 4 weken brief + cVRP m.b.t. employabilityorganisatie:*  
AFVOEREN - Dit is uitgevoerd middels de brief SOD/22.0588. De heer Van Hulsen nuanceert dat de brief die verstuurd is een andere inhoud had dan het cVRP.
- b. *Voorzitter gaat na wat de exacte afspraak is m.b.t. 'ongewijzigd laten van P&O-organisatiestructuur totdat employability organisatie is ingericht' en neemt uitkomst mee in onder a. vermelde brief:*  
AFVOEREN - Mevrouw Van Drongelen geeft aan 17 verslagen te hebben doorgelezen waarin de employability organisatie is besproken en meldt de afspraak niet te hebben teruggevonden. In het verslag van 08-02-2022 wordt wel aan de afspraak gerefereerd, maar deze is niet door de voorzitter bevestigd. De heer Schilperoot wijst erop dat het een enigszins bijzonder actiepunt is want dit wordt gewoon door het URD bepaald. Er is een IST en een SOLL en het kan niet zo zijn dat er tussentijds allerlei aanpassingen aan de organisatiestructuur plaatsvinden. De heer Hop geeft aan dat de discussie betrof dat, vooruitlopend op de implementatie van de employability organisatie, binnen de P&O-organisatie van alles in beweging is gezet. Mevrouw Pijpstra herhaalt wat zij in eerder SOD ook reeds heeft aangegeven, dat de HR Transitie meer is dan de employability organisatie. De discussie betrof volgens haar dan ook de breedte van deze afspraak. Zo is strategische personeelsplanning niet een onderdeel van de employability organisatie. De voorzitter meent dat als er bewegingen zijn geweest –wat zij zich gezien het verloop van de tijd kan voorstellen- en die zijn volgens het URD gelopen, dat niet erg is. Als dit niet volgens het URD is gegaan, begrijpt zij de zorg en moeten daar goede afspraken over worden gemaakt. Zij meent dat als sociale partners dat zullen doen, goede afspraken maken over de IST, zij daar samen uit moeten kunnen komen. Gevraagd of deze afdoening voor hen voldoende is, maakt geen van de centrales bezwaar.

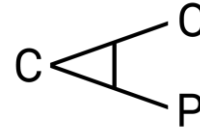
### A220829.3 - Formele reactie Defensie op brief ACOP (SOD/22.0246)

AFVOEREN – Dit is uitgevoerd middels de brief SOD/22.0512.

pm Het punt wordt verwezen naar de WG AFR (i.k.v. verschillende vormen inzet i.r.t. toelagenstelsel).

### A220829.4 - Nagaan afspraak omtrent communicatie overlijden Defensiemedewerker

AANHOUDEN – DOPS zegt dat de nieuwe afspraak is alleen bij overlijden militair tijdens dienstverrichting de centrales te informeren. De centrales willen terug naar de oude afspraken, dan wel maken graag nieuwe afspraken ten aanzien van het delen van relevante informatie met betrekking tot defensiemedewerkers, om te voorkomen dat zij dergelijke berichten via de media vernemen en mogelijk worden benaderd door journalisten.



**Agendapunt 4. Artikel 16bis AMAR (AP/19.00064, AP/19.00267, AP/19.0699, AP/19.00563 p12 en AP/21.0010 p17-22)**

De voorzitter geeft aan dat dit onderwerp op verzoek van de ACOP is geagendeerd vanuit de WG AP-vergadering van 03-12-2020. Het gaat over de terugwerkende kracht van art. 16bis AMAR tot 01-01-2017 waarmee ook FPS fase 3-militairen met een LOM-datum tussen 01-01-2022 en 01-01-2024 aanspraken kunnen ontlenen aan dit artikel. Spreker begrijpt dat op dit punt nog sprake is van een verschil van inzichten tussen de sociale partners. De heer Schilperoort licht toe dat zijn collega-centrales bij de genoemde vergadering in de WG AP nog onvoldoende op de hoogte waren van de inhoud van de discussie rond het probleem dat spreker had geschetst. De reden om te escaleren naar het SOD is gelegen in de interpretatie van de afspraak uit het AV-akkoord om het budget voor art. 16bis met 20 procent te verhogen *en* beschikbaar te houden tot vijf jaar voor de LOM-datum. In tegenstelling tot wat in de brief van Defensie staat kan dit geen FPS fase 2-militairen betreffen maar gaat het absoluut over een afspraak voor FPS fase 3-militairen. Deze is echter pas per 01-01-2019 ingevoerd terwijl het de bedoeling was om dit per 01-01-2017 te doen. Hierdoor hebben 1140 militairen het budget niet kunnen gebruiken. Ondanks dat men nu alweer twee jaar verder is blijken er nog veel militairen in deze groep te zijn die nog niet met LOM zijn. Vandaar dat spreker dit punt toch weer benoemt; als het merendeel met LOM zou zijn vertrokken zou hij er geen punt meer van maken. De afspraak was dat de andere centrales nogmaals naar het onderwerp zouden kijken omdat zij de vorige keer nog geen standpunt konden innemen, reden waarom dit onderwerp nu aan het SOD is voorgelegd.

De heer Van Leeuwen deelt op zich de visie van de heer Schilperoort in die zin dat het de intentie was om deze afspraak per direct - dus per 01-01-20217- te laten ingaan. Wel vraagt hij zich af wat voor een uitvoeringpraktijk dit tot gevolg zal hebben. Het was in elk geval niet de bedoeling dat de groep die de heer Schilperoort heeft geduid buiten de boot valt.

De heer Van Hulsen merkt op dat elk AV-akkoord zijn eigen uitdagingen kent. Voor het akkoord in kwestie geldt voor het voorliggende punt dat niet helemaal helder is wat de bedoelingen waren aangaande de ingangsdatum. Wel is voor spreker voldoende duidelijk dat het de bedoeling was om ook voor de LOM-militairen 01-01-2017 als ingangsdatum te hanteren. Ook spreker sluit zich aan bij de visie van de ACOP, tegelijkertijd is het inderdaad de vraag hoe deze afspraak op een nette manier kan worden nagekomen. Het kan niet zo zijn dat degene die nog wel in dienst is het budget wel krijgt terwijl degene die de dienst inmiddels heeft verlaten niks krijgt. Om te voorkomen dat dit tot problemen leidt kan beter iedereen hetzelfde krijgen.

De heer Hop stelt destijds in de WG AP erop te hebben gewezen dat dit onderwerp zich meer leek te lenen voor een BCO AV-akkoord. Zijns inziens is het zo dat een afspraak die initieel duidelijk leek nu toch anders uitpakt omdat er sprake kan zijn van een weeffout of onvoorzien neveneffect. Wat de CCOOP verder stoort is dat een 120-tal militairen als gevolg van bepaalde keuzes van Defensie wél in aanmerking voor de tegemoetkoming is gekomen. Hierover is ook al herhaaldelijk in het SOD gesproken en de CCOOP vindt een dergelijke gang van zaken onuitlegbaar. Uiteindelijk lijkt het spreker toch het beste om gewoon de hele groep aanspraak te gunnen.

De voorzitter stelt vast dat er discussie is ontstaan over de vraag of de ingangsdatum 01-01-2017 of 01-01-2019 moet zijn en dat er daarbij sprake is van een fundamenteel punt. Het interne standpunt van Defensie is hierbij dat 01-01-2019 in de MR is vastgelegd waarmee dit als de ingangsdatum wordt gezien. De heer Schilperoort merkt hierover op dat uit zijn brief blijkt dat dit nu juist het punt is waarmee de ACOP het niet eens is. De MR is een onderliggende regeling terwijl de hogere regelgeving de AMvB van het AMAR is. De wijzigingen zijn al eerder ingevoerd en ook zo opgenomen in de Nota van Toelichting. De weeffout zit aldus spreker in de MR omdat die strijdt met de AMvB. Hij leest de toelichting op art. 16bis voor en vindt dat duidelijk is dat de verhoging met 20 procent ingaat per 01-01-2017 en ook beschikbaar komt voor FPS fase 3-militairen. De heer Van Woensel merkt op dat er een aantal afspraken is gemaakt die in onderlinge samenhang moeten worden gezien. Er is gekeken naar een moment vóór LOM waarop de aanspraak op de tegemoetkoming stopt en partijen zijn toen op vijf jaar uitgekomen. Daarbij was het de bedoeling om zowel de verhoging als de uitbreiding naar FPS fase 3-militairen m.u.v. LOM minus vijf jaar in onderlinge samenhang in één keer in te voeren. Dat dit technisch gezien niet is gebeurd is volgens spreker een andere kwestie. Nu blijkt dat dit vanuit juridisch oogpunt op een andere wijze gefaseerd is ingevoerd en dat er thans een verzoek aan Defensie voorligt om pragmatisch naar het ontstane probleem te kijken. Daarbij is het de bedoeling dat de insteek die in het AV-akkoord is neergelegd ook zoveel mogelijk wordt uitgevoerd. Daarbij kan het zijn dat bepaalde zaken niet meer kunnen worden gerealiseerd bijvoorbeeld omdat men de dienst al heeft verlaten. In die gevallen moeten er mogelijk enkele nieuwe lijnen worden getrokken. Als Defensie erkent dat moet worden



geredeneerd vanuit de insteek dat de aanspraken ingaande het AV-akkoord zouden worden ingevoerd dan kan volgens spreker daarnaar in de uitvoering zoveel mogelijk worden gehandeld.

De voorzitter vindt het terecht dat er nu wordt gekeken naar de intenties die partijen hadden bij het maken van afspraken. Zij begrijpt uit signalen van de zijde van Defensie dat de genoemde overeenstemming er inderdaad is en stelt vast dat het nu de vraag is of partijen overeenstemming kunnen bereiken over de ingangsdatum 01-01-2017 dan wel 01-01-2019. Zij is voorstander van het redeneren in lijn met de intenties die bij het maken van de afspraken aan de orde waren omdat daarmee ook het vertrouwen dat partijen hierbij in elkaar stelden is gediend. Met het oog op dit wederzijds vertrouwen vraagt spreekster zich af wat de werkgever nu kan doen om in de geest van de destijds aanwezige intenties te handelen. Zij heeft uit hetgeen tijdens de centrales is gesteld begrepen dat zij willen dat dienovereenkomstig wordt gehandeld en als dat zo is kan worden gezien in welk overleg hier het beste invulling aan kan worden gegeven. De heer Schilperoort preciseert dat het de bedoeling was dat het budget met 20 procent zou worden verhoogd en dit naast de FPS 2-militairen ook beschikbaar komt voor FPS 3-militairen. Dit is volgens spreker destijds in de AMvB wel goed opgenomen. De voorzitter onderschrijft dit en informeert in welk overleg dit verder kan worden ingevuld. De heer Schilperoort antwoordt dat dit het beste in de WG AP kan gebeuren. De voorzitter vervolgt dat er nu ook overeenstemming is bereikt over de ingangsdatum 01-01-2017 voor de verhoging en de afbakening van de doelgroep. De centrales zijn het daarmee eens. Op aangeven van de heer Van Hulsen wordt besloten om de verdere uitwerking te adresseren in de WG AFR. Daarbij zullen de kaders uit de brief van de ACOP en hetgeen vandaag in het SOD is gewisseld worden aangehouden.

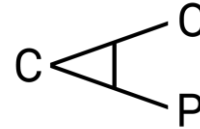
**Agendapunt 5. Aanpassing transitietabel (SOD/22.0440 + bijlage 4, AP/22.0531 + bijlage 2 en AP/22.0568 + bijlage 1)**

De voorzitter leidt het agendapunt in, waarbij zij aangeeft dat na het ontvangen van een aantal rekesten aan de BCO is gebleken dat een aantal militairen die de rang van adjudant bekleden na de transitie minder verdienen dan een militair die vóór de transitie met hetzelfde of een lager salarisnummer de rang van sergeant-majoor bekleedt. Defensie meent dat daardoor sprake is van een groep en heeft een voorstel gedaan voor het maken van een aantal aanpassingen in de zogenaamde transitietabel. Deze tabel geeft aan op welke trede een militair na de transitie op 01-01-2023 in de nieuwe salaristabel terecht komt. Tijdens de WG AP op 22-09-2022 zijn de gevoegde voorstellen behandeld. Het gaat om twee documenten omdat een wijziging in de transitietabel (AP/22.0531) leidt tot een aanpassing van de betreffende bedragen in de TOS (AP/22.0568). De CCOOP heeft nog niet kunnen instemmen met het voorstel en heeft vervolgens aanvullende vragen gesteld in de brief CCOOP/22.0060. Deze vragen heeft Defensie beantwoord met de brief SOD/22.0654.

Uit de beantwoording van de brief van de CCOOP en de gevraagde doorrekeningen die Defensie daarvoor heeft gemaakt blijkt temeer dat hier sprake is van een geïsoleerde onregelmatigheid waarvoor de voorgestelde oplossing aldus de voorzitter de juiste is. Deze groep gaat er namelijk weliswaar individueel niet op achteruit maar daar waar zowel de hogere rang als het gelijke of hogere salarisnummer erop wijzen dat de betrokkene minder salaris zal ontvangen dan de militair met én lagere rang én lager of gelijk salarisnummer, is het systeem niet uit te leggen. Defensie meent dat er daarom sprake is van een weeffout, die met de voorgestelde aanpassing in de transitietabel wordt opgelost.

De heer Schuitema geeft aan dat de ACOP en Defensie het met elkaar eens zijn. Hij waardeert dat Defensie de weeffout zelf ook heeft geconstateerd en met voornoemde constructieve oplossing is gekomen.

De heer Van Leeuwen is blij dat aan het begin van de vergadering is vastgesteld dat de betreffende stukken nog konden worden toegevoegd. Zijn beeld van deze stukken is dat de CCOOP goede vragen heeft gesteld, waarop een uitgebreid en net antwoord van Defensie is gekomen. Het standpunt van de CMHF blijft hetzelfde: de oplossing die in de WG AP is besproken is voor de CMHF nog steeds de juiste oplossing. Spreker wil dan ook graag de uitkomst van de WG AP in dit SOD nogmaals vaststellen en komen tot besluitvorming in deze. Hoewel het meer wenselijk was geweest om de besluitvorming in de WG AP te doen, is het goed dat de aanvullende vragen in het SOD behandeld zijn. Zoals de heer Pulles eerder opmerkte ziet spreker graag dat mogelijke andere probleemgevallen die in de toekomst nog worden onderkend op dezelfde pragmatische wijze kunnen worden opgelost. Voor de volledigheid wil hij hierbij alvast aangeven dat hij op een aantal daarvan reeds heeft gewezen, zoals ten aanzien van de officieren in opleiding. Als anderen eveneens problemen onderkennen nodigt hij hen van harte uit om deze ook ter sprake te



brengen. De heer Van Leeuwen hoopt wel dat de besluitvorming over deze gevallen gewoon in de werkgroep kan plaatsvinden en niet naar het SOD hoeft te worden gebracht.

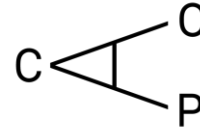
Het standpunt dat de heer Van Hulsen in de werkgroep heeft ingenomen stemt overeen met het standpunt dat Defensie verkondigt. Tegelijkertijd zou hij in het kader van een ordentelijk proces open moeten staan voor zeer steekhoudende argumenten van de collega's van de CCOOP en deze op zijn minst tot zich moeten nemen, om vervolgens de eindbalans op te maken. De argumenten dienen dan echter wel zeer steekhoudend te zijn om spreker van zijn standpunt zoals hij in werkgroepverband voorstond, af te kunnen brengen. Voor het overige sluit de heer Van Hulsen zich aan bij de woorden van de heer Van Leeuwen. Er zullen altijd dingen zijn die partijen in gezamenlijkheid niet helemaal doorzien hebben. Spreker ziet graag dat dergelijke weeffouten op een pragmatische manier en tegen de achtergrond van hoe afspraken bedoeld zijn geweest opgelost worden.

De CCOOP heeft aldus de heer Hop kennisgenomen van de reactie van Defensie onder nummer SOD/22.0654 op de brief van de CCOOP met nummer SOD/22.0623. Spreker neemt althans aan dat de voorzitter deze brief bedoelde omdat zij zelf het interne nummer van de CCOOP eindigend op '6' noemde. Hij spreekt allereerst dank uit voor de reactie en het feit dat beide stukken vandaag behandeld kunnen worden. De heer Hop benadrukt dat sociale partners unaniem achter het arbeidsvoorwaardenresultaat stonden en het gesloten AV-akkoord een totaalpakket betrof. Een totaalpakket waarbinnen niemand erop achteruit gaat en nagenoeg iedereen erop vooruit gaat. Dat geldt ook voor de door de voorzitter aangehaalde groepen van adjudanten en de vergelijkbare rangen. Volgens de heer Hop gaat er, zodra er elementen in het totaalpakket worden aangepast, aan een loszittend touwtje van een trui getrokken worden. Het is één van de elementen die de CCOOP onderkende toen het voorstel ingediend werd en er zitten meer van dat soort elementen in.

Defensie geeft in de brief aan dat in de WG AP van 08-09-2022 de overgang naar de nieuwe salaristabel voor een specifieke groep adjudanten is besproken. Dit geschiedde overigens naar aanleiding van een voorstel van de zijde van Defensie over de concept-regelgeving AV 2021-2023. In deze extra vergadering werd vervolgens geschorst tijdens de behandeling van dit onderwerp en werd tijdens de geschorste vergadering het stuk AP/22.0531 aangeboden. De geschorste vergadering werd vervolgens op 15-09-2022 hervat en wederom geschorst. De door de voorzitter aangehaalde vergadering van 22-09-2022 was derhalve dezelfde vergadering als die van 08-09-2022 (tweemaal geschorst en hervat) en tussen de opening en afronding zijn tijdens de behandeling van het betreffende punt twee nieuwe stukken toegevoegd. De voorzitter meent dat er voldoende tijd is geweest voor een adequate voorbereiding en behandeling van het onderwerp, maar daarbij wordt volgens de CCOOP volledig voorbijgegaan aan het feit dat de gebruikelijke voorbereidingstijd van 10 dagen vóór een vergadering niet geboden is. De stukken zijn namelijk niet voorafgaand aan de vergadering maar tijdens de geschorste vergadering aangeboden. Het eerstgenoemde stuk AP/22.0531 werd aangeboden op 09-09-2022 en hierin was geschreven: "Gelet op de afspraken om tot implementatie van de TOS over te gaan per 01-10-2022 worden deze bijlagen ter bespreking toegevoegd aan agendapunt 4 van de WG AP op 15-09-2022." Er kan volgens de heer Hop geconcludeerd worden dat de voorbereidingstijd toch wel wat kort was. Het stuk AP/22.0568 is pas op 19-09-2022 aangeboden, met de tekst: "Gelet op de afspraken om tot implementatie van de TOS over te gaan per 01-10-2022 worden deze bijlagen ter bespreking toegevoegd aan agendapunt 4 van de WG AP op 22-09-2022." Spreker herhaalt dat de stukken tijdens de *geschorste* vergadering zijn aangeboden en niet voorafgaand aan een nieuwe vergadering. De stelling dat er voldoende voorbereidingstijd was deelt de CCOOP dus niet.

Defensie kiest ervoor de term 'salarisomkering' in de brieven te gebruiken maar er is volgens de heer Hop in de door Defensie geschetste situatie ook sprake van salarisomkering, dus begrijpt hij niet wat deze benaming toevoegt. Defensie geeft aan dat uit analyse blijkt dat de door de CCOOP geschetste situatie zich in slechts een zeer beperkt gedeelte van de vergelijkingen voordoet. Ook deze mening deelt de CCOOP niet. In de door Defensie in de initiële voorstellen geschetste situatie gaat het om 9 combinaties van rang en salarisnummer bij CZSK, en bij CZSK in de aparte tabel om 19. In de door Defensie genoemde analyse naar aanleiding van de door de CCOOP gestelde vragen gaat het om respectievelijk 172 en 51 situaties. Volgens de heer Hop kan het dus wel om honderden of zelfs duizenden militairen gaan. Met de stelling dat er geen sprake is van een onevenwichtigheid, omdat de functie weliswaar zwaarder is maar de ervaringsopbouw dat niet is, kan de CCOOP het evenmin eens zijn. Defensie meet de ervaringsopbouw namelijk af aan het salarisnummer maar de heer Hop zegt dat dit zo niet bepaald kan worden. Medewerkers kunnen sowieso een volstrekt andere achtergrond hebben en als gevolg daarvan een volstrekt

## Georganiseerd overleg Sector Overleg Defensie (SOD)



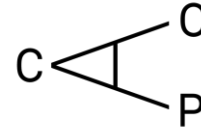
afwijkende ervaringsopbouw, maar er zijn ook uiteenlopende manieren om op een ander salarisnummer te komen dan de jaarlijkse periodieken. Zo kan er een extra periodiek toegekend zijn vanwege aanstellingsleeftijd, opleiding, werkervaring of door bijzonder goed functioneren. Ook zijn er rangen waarin men een extra stap maakt op basis van ervaring in de rang. De bewering van Defensie dat uit de analyse volgt dat er geen sprake is van onevenwichtigheden in de situaties van salarisomkering houdt aldus de heer Hop dan ook geen stand. Het is geen exacte wetenschap om te bepalen of er sprake is van onevenwichtigheden. De getallen kunnen weliswaar geanalyseerd worden, maar of deze als onevenwichtig beschouwd kunnen worden is volgens hem een kwestie van interpretatie.

Met de volgende stellingname van Defensie is de CCOOP het volledig eens: Defensie geeft aan dat er bij het ontwerpen van de nieuwe salaristabel door sociale partners voor is gekozen om het startsalaris in de betreffende rangen te verhogen en de stappen aan het begin van de schaal te vergroten. Dit leidt ertoe dat de vergelijking van hogere rangen met de eerste rangen kan leiden tot situaties van salarisomkering. Vervolgens concludeert Defensie na enkele voorbeelden dat hier geen sprake is van onevenwichtigheid maar juist van een effect van gezamenlijk gemaakte afspraken. Hierover zijn Defensie en de CCOOP het dus volledig eens. In alle gevallen, dus ook de door Defensie voorgestelde groep adjudanten en vergelijkbare rangen is er effect van de gemaakte afspraken. Wat de CCOOP betreft kan het niet zo zijn dat dit effect wél wordt gerepareerd voor de adjudanten en vergelijkbare rangen – uitgaand van eenzelfde salarisnummer- en niet in de andere situaties. Overigens vindt de CCOOP het zorgwekkend dat de werkgever steeds heeft aangegeven dat de totale kosten €400.000 zouden bedragen en dat nu, na herhaaldelijk vragen door de CCOOP, wordt toegegeven dat dit slechts initiële kosten zijn en de daadwerkelijke kosten in de miljoenen lopen.

Kijkend naar de antwoorden in de bijlagen constateert de CCOOP dat er zoals eerder aangegeven 223 combinaties van rang en regelnummers zijn waar de bedoelde situatie zich kan voordoen. Dit zijn combinaties van rang en regelnummers waar medewerkers op zitten die na de transitie minder verdienen dan medewerkers die voorafgaand aan transitie minder verdienen. Het aantal militairen dat meer gaat verdienen dan een militaire meerdere die vóór de transitie meer verdiende, is vele malen hoger. In de stukken is echter maar één situatie geschetst, op basis waarvan geen goed beeld gevormd kan worden over de aantallen medewerkers en bedragen waar het over gaat. De CCOOP wil dan ook graag zo spoedig mogelijk alle relevante informatie ontvangen, te weten het hele onderzoek dat uit de salaristabel is gebleken met inbegrip van om welke combinaties van rang en regelnummer het gaat en wat dan het verschil is na de transitie met de combinaties van rang en regelnummers waar dit van toepassing is. Daarnaast verneemt de CCOOP graag per situatie de aantallen militairen die erdoor geraakt worden. Als de heer Hop het goed begrijpt is het blijkbaar een gegeven dat alle korporaals en korporaals 1 op salarisnummer 20 of hoger, of alle sergeanten vanaf salarisnummer 12 en alle sergeanten 1 vanaf salarisnummer 10 na de transitie meer verdienen dan de betreffende sergeant-majoor terwijl dat vóór de transitie niet het geval was. In dit voorbeeld alleen gaat het volgens de berekeningen van de CCOOP om 483 collega's met een lagere rang, die vóór de transitie minder verdienen en na de transitie meer. De CCOOP wil dan ook voorstellen om de definitieve besluitvorming over dit onderwerp uit te stellen tot een volgend SOD zodat alle zojuist opgevraagde relevante informatie meegewogen kan worden. Het is voor de CCOOP overigens ook een optie om de door Defensie voorgestelde aanpassingen door te voeren en in de WG AP de situatie van de anderen opnieuw te beschouwen en daar, of in het SOD, over te besluiten. Het spreekt voor de CCOOP voor zich dat als dit leidt tot een besluit om de groep te verruimen, dat dat met dezelfde ingangsdatum zal moeten zijn als de groep in voorliggend voorstel.

De voorzitter geeft het woord aan mevrouw Van den Boom die inhoudelijk op de door de heer Hop naar voren gebrachte punten reageert. Spreekster gaat ten eerste in op de voorbereidingstijd, waarbij zij graag gezegd wil hebben dat partijen tijdens de betreffende WG AP in gezamenlijke overeenstemming besloten hebben om de stukken tijdens de schorsing toe te voegen. Er is in totaal 13 dagen voorbereidingstijd geweest; de laatste tabel die is toegevoegd is slechts de TOS die wordt aangepast qua bedragen indien een positief besluit over de aanpassing van de transitietabel genomen zou worden. Ten tweede gaat spreekster in op de genoemde groeps grootte die geanalyseerd is uit de salarisomkering. De cijfers die de heer Hop noemde zijn wat mevrouw Van den Boom betreft niet helemaal correct, de groeps grootte die uit de salarisomkering blijkt is zeker niet tien keer zo groot. Het aantal adjudanten waar Defensie het over heeft bedraagt precies 161. Uit de 130.000 vergelijkingen die Defensie heeft gemaakt om te komen tot de salarisomkering waar de CCOOP in hun brief om heeft gevraagd, zijn er 172 uitgekomen bij de onderdelen en 51 situaties bij CZSK. Dat is dus een veel kleinere groep dan de heer Hop aangeeft, niet de 483 die hij zojuist noemde.





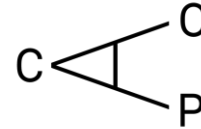
Mevrouw Van den Boom gaat verder met het punt over de onevenwichtigheid, waarbij Defensie persisteert dat er wel degelijk verschil is. Als er sprake is van salarisomkering wijzen in het geval van de adjudanten beide indicatoren erop dat men meer zou moeten verdienen: als een medewerker én een hogere rang én een hoger salarisnummer heeft, mag er redelijkerwijs vanuit worden gegaan dat deze medewerker in alle gevallen meer verdient dan iemand met een lagere rang en een lager salarisnummer. En daar gaat het aldus spreekster in deze groep over.

De heer Van Leeuwen meent dat hier een belangrijk punt aan de orde komt, namelijk dat er op een andere wijze naar de problematiek gekeken wordt. Dit kwam eigenlijk in de WG AP ook reeds naar voren. Hoewel spreker het goed vindt dat er aanvullende vragen door de CCOOP zijn gesteld en Defensie de uitgebreide analyse inclusief 130.000 vergelijkingen heeft gemaakt, blijft zijn zienswijze overeind: de categorie militairen waarbij het bedoelde effect zich voordoet is vrij beperkt, zoals ook uit de analyse blijkt. Het betreft de adjudanten en bij CZSK de adjudanten en sergeant-majors. Een aanzienlijk deel van deze groep heeft zich inmiddels ook bij de BCO gemeld. De andere categorie, waar de heer Hop naar verwijst, is de categorie militairen die nu meer verdient dan hun collega met een andere combinatie van rang en salarisnummer maar waarbij de rang dus weliswaar lager, maar het salarisnummer hoger is. Volgens de heer Van Leeuwen bestaat er een verschil van opvatting omdat hij het omslaan in die gevallen ziet als een gevolg van de keuze die sociale partners hebben gemaakt om een ongelijke groei in salaris te creëren. De groei onderin de rangen is groter gemaakt dan bovenin de rangen en voornoemde is daar dan de consequentie van. Deze past naar mening van spreker wél bij de intentie van het nieuwe salarisgebouw en het andere is níét de intentie van de verandering geweest. Hij is blij dat deze fout –zo zou hij het althans willen duiden– er nu uit gehaald is. Het andere ziet hij zoals gezegd echt als een gevolg van het veranderen van de loonontwikkeling en kan naar zijn mening ook helemaal niet teruggedraaid worden want dat zou het gehele model dat gebouwd is op zijn kop zetten. Hij vindt het prima wanneer er nog meer analyses worden gevraagd, maar voor hem is degene die er nu ligt al voldoende. Spreker toont zich tevens bereid om er zo nodig in de werkgroep nog eens over te praten, maar hij wil het punt nu wel afsluiten en het besluit nemen. Hij is blij dat zijn collega twee opties geeft, waarbij hij zelf de voorkeur geeft om het punt niet weer door te schuiven naar een volgend SOD.

De heer Schilperoort is het grotendeels met de heer Van Leeuwen eens, met dien verstande dat hij zelf helemaal niet blij is dat het punt hier nu op tafel ligt. Spreker heeft collega Hop in de WG AP meermaals melding horen maken van andere groepen en er is herhaaldelijk aan hem gevraagd om dat te concretiseren. Die informatie is er in WG AP-verband niet gekomen en dat is jammer, want dan hadden partijen dat in dat verband ook meteen kunnen meewegen. Hetgeen hij de heer Hop nu heeft horen inbrengen heeft voor hem echter aan zijn standpunt alsnog niets veranderd. Dit effect van het kantelen van de loonlijnen is aldus spreker een effect dat expliciet optreedt bij de transitie en in dit geval expliciet bij de medewerkers die met eenzelfde salarisnummer een transitie doormaken van sergeant-majoor naar adjudant (of CZSK-equivalent). Hiervoor heeft Defensie een oplossing aangedragen en de ACOP is daar tevreden mee. Ook de heer Schilperoort beaamt dat er natuurlijk in de WG AP nog wel verder gesproken kan worden, maar wat hem betreft vindt vandaag in het SOD in ieder geval besluitvorming plaats over het voorstel dat nu voorligt zodat betrokkenen niet nog eens zes maanden moeten wachten om een TOS te krijgen die op het juiste niveau is.

De heer Van Hulsen heeft zijn collega's van de CCOOP de ruimte gegeven om met goede argumenten te komen, hij heeft geluisterd en zich tevens afgevraagd of hij in de WG AP-setting misschien iets gemist heeft of dat er iets is binnengekomen dat toen niet bekend was. Zijn conclusie is dat de bijdrage van de CCOOP vandaag niets veranderd heeft. Spreker heeft geen overtuigende vergelijkbare voorbeelden gekregen waar zich hetzelfde voordoet, dus blijft hij bij zijn opvatting die hij eerder in werkgroepverband heeft vertolkt. Wat hem betreft wordt het probleem vandaag hopelijk in een 5-situatie en anders in een 3+1 = 4-situatie opgelost. Volgens hem heeft de voorzitter van de WG AP overigens meerdere keren aangeboden om, als er hick-ups zijn, daar serieus naar te kijken en er serieus mee om te gaan, daarbij tevens in ogenschouw nemend of het daadwerkelijk om onevenwichtigheden gaat of dat het gewoon effecten betreft van de keuzes die sociale partners gemaakt hebben. De heer Van Hulsen heeft er dan ook het volste vertrouwen in dat partijen er in werkgroepverband samen goed uit zullen komen en als dat niet het geval is komt het terug bij het SOD, wat hij niettemin niet hoopt.

De heer Hop herhaalt dat als je aan een loszittend touwtje trekt, de trui zal gaan rafelen. Spreker wil benadrukken dat de CCOOP er niets op tegen heeft dat het probleem voor de adjudanten wordt opgelost, maar het slecht



uitlegbaar te vinden dat dit niet gerepareerd wordt bij andere groepen die hetzelfde probleem ervaren. Er blijken militaire meerderen te zijn die vóór de transitie meer verdienen en na de transitie minder. De CCOOP heeft behoorlijke groepen gedetecteerd –die ook namens Defensie genoemd zijn- en niet slechts een enkele sergeant-majoor. Zodra de gehele analyse ontvangen is, kan er dus gekeken gaan worden naar hoe en hoe ver er onevenwichtigheid optreedt. Het punt van de adjudanten zal de CCOOP niet tegenhouden, maar de heer Hop zegt de onevenwichtigheid vervolgens graag verder in de werkgroep te willen analyseren. De heer Schilperoort geeft aan er geen probleem in te zien in de WG AP dieper in te gaan op eventuele andere weeffouten. Waar spreker wel een probleem mee zou hebben is als de besluitvorming ten aanzien van de adjudanten erdoor wordt opgehouden. Dat is niet wat de voorzitter de heer Hop heeft horen zeggen en zij wil proberen het agendapunt nu op te knippen, zodat het ook in gedeelten behandeld kan worden. Spreekster inventariseert of er iemand tegen het voorstel is, want volgens haar is iedereen het eens en kan dat punt in overeenstemming worden afgedaan. Hoewel de heer Schuitema verheugd is dat iedereen nu blijkbaar instemt, vindt hij dat dat ook eerder had kunnen gebeuren zodat de medewerkers hun geld gewoon in oktober zouden hebben gekregen in plaats van in november. Hierop reageert mevrouw Van den Boom dat er geen garantie is dat de reparatie voor deze groep direct in november kan geschieden, gezien alle andere uitvoeringsperikelen die er zijn. De heer Schuitema vindt het nu dubbel zo jammer dat er pas in het SOD vandaag geconstateerd kan worden dat partijen het eens zijn. De voorzitter stelt vast dat er vandaag in ieder geval een besluit is ten aanzien van deze groep.

De mogelijke weeffouten die nog door Defensie en/of de centrales gezien worden moeten ergens worden besproken, waarbij de voorzitter voorstelt om dat in de WG AP te doen. Spreekster gaat na of de centrales het eens zijn, waarop zij allen instemmend reageren. De heer Van Leeuwen vult aan dat hij hoopt dat de besluitvorming voortaan ook daar, in de werkgroep, plaatsvindt zodat niet wederom een dergelijke vertraging nodig is voor aanvullende zaken. Daarbij wil hij tevens nogmaals helder onderstrepen dat zijn standpunt ten aanzien van de bredere salarisomschakeling zoals de heer Hop deze ziet, niet zal veranderen. De heer Hop mag het punt gerust nog eens naar voren brengen, maar spreker deelt de opvatting van de heer Hop niet en heeft een ander beeld. Wat hij wil voorkomen is dat de besluitvorming in de werkgroep daardoor weer vastloopt en het punt andermaal op de tafel van het SOD belandt. Verder is de heer Van Leeuwen altijd bereid om het gesprek aan te gaan en een pragmatische oplossing te vinden. De voorzitter stelt vast dat er overeenstemming is om de mogelijke weeffouten gezamenlijk verder te bespreken in de WG AP.

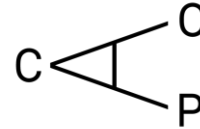
#### **Agendapunt 6. Beleidsruimte IMG (SOD/21.0543)**

De voorzitter memoreert dat dit agendapunt is opgenomen naar aanleiding van de CCOOP-brief met nummer SOD/21.0543 en al geruime tijd op de agenda van de WG AP staat. Defensie heeft op het standpunt gestaan dat er geen reden is om af te wijken van de rang waarop de functie van IMG is gewaardeerd. Dit standpunt heeft Defensie ingenomen vanaf het begin van de rangbepaling van kolonel in 2012 en heeft dus de beleidsfactor niet toegepast. De CCOOP heeft daar eerder bezwaar tegen gemaakt. De context echter –inkrimpen van topformatie naar aanleiding van grote bezuinigingen- bepaalde op dat moment dat de werkgever geen gebruik gemaakt heeft van de beleidsfactor. Op basis van de uitkomst van het functiewaarderingsonderzoek en de huidige context is besloten om de beleidsfactor weer toe te passen met ingang van 01-05-2021. Omdat dit onderwerp nog steeds op de voorraadagenda van de WG AP staat had Defensie dit actief moeten communiceren. Doordat het overleg stillag is dat niet gebeurt, waarvoor Defensie nu excuses aanbiedt.

De CCOOP heeft in haar brief naast procedurele opmerkingen aangegeven dat zij van mening zijn dat de beleidsfactor bezien dient te worden bij een reorganisatie en niet op een willekeurig moment. Het standpunt van Defensie is dat de context altijd aan verandering onderhevig is en daarmee ook het al dan niet gebruiken van de beleidsfactor. De SG is daarbij bevoegd hiertoe te besluiten. Het toepassen van een beleidsfactor is juist niet reorganisatie-gedreven, maar taakgestuurd en context-gedreven. Het samenstel van opgedragen taken is ongewijzigd, echter is de appreciatie gewijzigd en dit vindt zijn uitwerking in toepassing van de beleidsfactor. De terugwerkende kracht geldt datum aanvraag DCO&F, in deze mei 2021.

De CCOOP heeft aldus de heer Hop al eerder aangegeven dat zij van mening is dat alleen bij moment van rangvaststelling gebruik gemaakt kan worden van beleidsruimte of een beleidsfactor. Mocht deze daarna wijzigen, dan moet daar een reden voor zijn en een numerus fixus is daar absoluut geen onderdeel van. Er moet sprake zijn van een wijziging van taken, verantwoordelijkheden en bevoegdheden. Dat zou middels een reorganisatie of een

## Georganiseerd overleg Sector Overleg Defensie (SOD)



KSO kunnen. Omdat er algemene rechtspositionele aspecten aan vastzitten, moet er wel een moment zijn bepaald waarop de wijzigingen plaatsvinden. De voorzitter noemde de peildatum mei 2021 en spreker is benieuwd of de functie toen is vastgesteld op het rangsniveau generaal. Voorzover hij zelf weet is de functie namelijk vastgesteld op het rangsniveau van kolonel, hetgeen geen aanleiding geeft om beleidsfactor of beleidsruimte toe te passen. Als de werkgever dat wel doet, zou het haar sieren om dat vanaf het begin te doen aangezien de functie sinds die tijd inhoudelijk niet is gewijzigd. De voorzitter reageert dat de weging in 2021, net als in 2012, tot het rangsniveau kolonel heeft geleid.

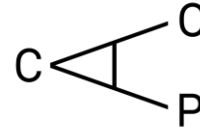
De heer Schilperoort is het met de heer Hop eens dat Defensie er een rommeltje van heeft gemaakt. In 2012 is de functie van IMG van kolonel met een beleidsfactor op het niveau van brigadegeneraal neergezet. Op het moment dat de functie jarenlang als brigadegeneraal is neergezet en er komt een reorganisatie waarin de functie functiecode 1 krijgt, dan blijft het een brigadegeneraal. Er is dan niks veranderd aan de functie dus is er geen ruimte om zomaar een andere beleidsfactor toe te passen. Het probleem is dat kennelijk de gedachte leeft dat functies tussentijds naar boven en naar beneden op- en afgeschaald kunnen worden. Dat is in ieder geval niet een afspraak die sociale partners volgens de heer Schilperoort aan deze tafel met elkaar gemaakt hebben. Hij is het met de heer Hop eens dat -ook al heeft een nieuwe weging plaatsgehad- als de uitkomst dezelfde is en het dezelfde functie is met een code 1, de rang gehanteerd zal moeten worden die er in 2012 met een beleidsfactor op gezet is. Het is geen knipperlicht.

De voorzitter beaamt dat het een rommeltje geworden is en daarvoor zijn excuses op zijn plaats. De functie is opnieuw gewogen en daar is dezelfde uitkomst uit gekomen. Dat is dus een vrij consistent beeld. De SG maakt daarbovenop gebruik van haar bevoegdheid om er een factor op te zetten. Op de vraag van de heer Schilperoort waarom de functie opnieuw gewogen is, antwoordt mevrouw Van Drongelen dat de context is gewijzigd. Dat is een omstandigheid waarin de beleidsfactor kan worden toegepast. Voor zover bekend is de afspraak tussen Defensie en de centrales dat Defensie in de functievergelijkingstabel moet aangeven dat een beleidsfactor zal worden toegepast en daarnaast moet Defensie de centrales eenmaal per jaar een rapportage sturen waaruit blijkt op welke functies een beleidsfactor is toegepast. De heer Van Hulsen zegt enigszins te worstelen met het feit dat het om één functie en daarmee één functionaris gaat, omdat dit overleg daar niet op ziet. Dat er in het kader van een reorganisatie een onlosmakelijke koppeling bestaat tussen rang en functie onderschrijft spreker niet. Hij kan zich best voorstellen dat er functies zijn die door een verandering in de wereld een totaal andere context krijgen. Spreker kan echter onvoldoende beoordelen wat er in dit geval in de context als zodanig gewijzigd is. Op hem komt alles een beetje over als hap-snapbeleid en in die zin volgt hij zijn collega's. Hij zou het bijzonder vinden wanneer eerst gezegd wordt dat het een generaalsfunctie is, vervolgens op basis van wat gemeten is een kolonelfunctie om daarna weer uit te komen op een generaalsfunctie, omdat de context is gewijzigd. Spreker vindt zaken als bezuinigingen of een behoefte aan stroomlijnen geen relevante factoren als het gaat om een gewijzigde context. De voorzitter denkt dat de meningen daarover niet verschillen en beaamt dat het op- en afschalen niet professioneel overkomt en het proces niet netjes verlopen is. De heer Van Hulsen vindt dat als dit de conclusie is, de werkgever ervoor moet zorgen dat de betrokken functionaris daarvan geen nadeel ondervindt.

Mevrouw Van Drongelen wil het beeld van een hap-snapbeleid nuanceren en leest de argumenten ten aanzien van de gewijzigde context voor: "Het is een toenemend complex politiek-bestuurlijk krachtenveld. Het medisch toezicht ten opzichte van het beleid en de uitvoering zal door de aangepaste inrichting van de topstructuur krachtig tot uitdrukking komen en meer in balans raken wanneer er meer gewicht wordt toegekend aan het medisch toezicht dan nu het geval is." De voorzitter kan zich voorstellen dat de context in 2021 vanwege corona, de doorontwikkeling en de internationale dimensie daadwerkelijk is veranderd. De vraag is alleen of dat meer of minder dan 20% was en of dat in een doorvergelijking tot een 1, 2 of 3 zou leiden; dat is nu niet bekend. De functie blijft nochtans op dezelfde weging uitkomen en tegelijkertijd heeft de SG, gezien de context en met wie de functionaris in het gewijzigde internationale speelveld aan tafel zit, bepaald dat het een 1-ster moet zijn. De heer Van Hulsen begrijpt dat, dat was in 2012 namelijk ook al de situatie. De interessante vraag is nu of de context in 2012 zodanig gewijzigd is dat daarmee gerechtvaardigd is dat de beleidsfactor eruit gehaald is, om deze op basis van een gewijzigde context vervolgens weer toe te voegen. Daar gelooft hij niet zo in.

De heer Schilperoort denkt dat partijen er nu niet verder uitkomen. De beleidsfactor is toegepast, wat nu moeilijk terug te draaien lijkt. Wel lijkt het spreker goed om in een andere setting, zoals in de WG AP, nog eens verder te

## Georganiseerd overleg Sector Overleg Defensie (SOD)



praten over het toepassen van de beleidsfactoren. Hij merkt dat daar nog veel onduidelijkheid over bestaat: over de criteria, met wie het besproken moet worden en dergelijke. Er lijkt ook soms aangenomen te worden dat het geen reorganisatie maar een onderwerp voor de medezeggenschap is omdat het maar één of twee functies betreft. Dat is niet zo, want er zitten over het algemeen personele gevolgen aan. Dat is ook de reden waarom de centrales in een reorganisatietraject te zien krijgen waar er beleidsfactoren zijn toegepast. Mevrouw Pijpstra benoemt dat in het verleden afspraken zijn gemaakt over de manier waarop beleidsfactoren toegepast worden en dat Defensie daar jaarlijks transparant over zou zijn. Het is wellicht zinvol om deze afspraken er nog eens bij te halen en te herbevestigen, of zo nodig te actualiseren. De heer Schilperoort zegt het niet alleen te hebben over actualiseren van de afspraken om de centrales te informeren, maar ook over actualiseren van de criteria die volgens hem uit een periode van lang geleden stammen.

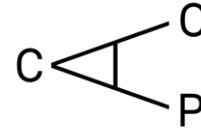
De heer Hop wijst erop dat er afspraken zijn gemaakt die in het URD zijn vervat. Als er in een reorganisatieplan gebruik gemaakt wordt van beleidsfactoren of beleidsruimte, dan moet dat in het plan vermeld staan. Dat geldt ook als dat in het verleden het geval is geweest en nu niet meer aan de orde is, want dan moet in het nieuwe plan opgenomen zijn wat de reden is dat ze niet meer van toepassing zijn. Het is vreemd dat in een io REO BS een stuk wordt aangeboden over de IMG waarin niets over beleidsfactoren is terug te vinden. Pas als de centrales deze terugsturen, worden de beleidsfactoren in het aangepaste stuk genoemd.

Spreker wil verder afstand nemen van het gegeven dat de SG zomaar bepaalt dat een beleidsruimte wordt toegepast, want dat gebeurt bij de rangvaststelling. Als deze wordt toegepast moet het duidelijk zijn waarom dat gebeurt, dus ofwel een reorganisatie ofwel een daadwerkelijke verzwarening van taken, verantwoordelijkheden en bevoegdheden blijvend uit de weging van de functie. Dat is in het geval van de IMG niet terug te zien. De heer Hop vindt het opmerkelijk dat het stuk al heel lang op tafel ligt en partijen een discussie hebben over wel of niet toepassen van de beleidsruimte en deze niet werd toegepast. En nu er geen significante wijzigingen hebben plaatsgevonden, wordt de beleidsruimte wel toegepast. Er zijn steeds vaker commandanten die buiten het reorganisatietraject om de beleidsruimte denken te kunnen toepassen, terwijl er gewoon afspraken zijn gemaakt over hoe met beleidsfactoren en beleidsruimte om te gaan. De voorzitter stelt voor om dit onderwerp voor de WG AP te agenderen; niet alleen om te actualiseren maar ook om echt samen stil te staan bij de regelgeving en wat daarin staat opdat Defensie zich zal houden aan de afspraken die in het URD zijn gemaakt en het ook helder is wanneer iets wel of niet overlegplichtig is. Het lijkt haar zinvol om alle afspraken nog eens goed na te gaan en te bezien of deze nog bij de huidige tijd passen, voordat het gesprek hier op basis van aannames met elkaar gevoerd wordt. Als blijkt dat gemaakte afspraken regelmatig met voeten worden getreden, dient Defensie helder in de lijn te communiceren hoe er moet worden omgegaan met het uitdelen van een beleidsfactor of een beleidsruimte.

De heer Van Woensel geeft aan het niet helemaal eens te zijn. Wat er ten aanzien van de functie IMG in 2012 is gebeurd laat hij buiten beschouwing maar stelt wel vast dat het onderwerp destijds niet in overlegverband is besproken of naar het SOD is doorgeleid. Nu is zojuist een korte toelichting gegeven ten aanzien van de gewijzigde context, waar spreker –wetende wat er vorig jaar op medisch vlak allemaal gebeurd is- best beeld bij heeft. Puur naar de feiten kijkend is een functieherwaardering aangevraagd waar vervolgens een functie uitkomt die volgens de SG niet past bij de context. Zij heeft dan de bevoegdheid om de beleidsregel toe te passen en de heer Van Woensel vraagt zich af wat er dan werkelijk verkeerd is gegaan in deze casus. Hij zou niet weten waarom het SOD hier wat van zou moeten vinden op dit moment. Als er aanwezigen zijn die vinden dat de systematiek of andere zaken echter moeten worden aangepast, staat dit overleg daartoe vanzelfsprekend tot de beschikking. Overigens denkt hij dat dat op functiewaarderingsgebied al gedaan is, door middel van het AV-akkoord waarin afspraken zijn gemaakt en waarvan hij hoopt dat daar op een gegeven moment de juiste invulling aan gegeven zal worden. Verder ziet hij geen noodzaak om dit betreffende agendapunt verder te behandelen, ook niet in de werkgroep.

De heer Hop vindt dat in de discussie voorbij wordt gegaan aan het feit dat Defensie op 17-09-2020, tijdens de WG AP, aangaf geen reden te zien om af te wijken van de rang waarop de functie van IMG is gewaardeerd. Destijds is reeds geconstateerd dat sociale partners het niet eens waren dat de beleidsfactor niet werd toegepast. Wegens omstandigheden is het punt vervolgens niet meer geagendeerd en op de voorraadagenda blijven staan, waarna opeens –zonder dat de centrales daarover zijn geïnformeerd- de beleidsfactor wordt toegepast. Spreker dringt er bij Defensie op aan om op deze historie te reflecteren en aan te geven hoe die situatie heeft kunnen ontstaan. De voorzitter zegt dat hierop is gereflecteerd en dat de excuses die geboden zijn daarop betrekking hebben. Naast het

## Georganiseerd overleg Sector Overleg Defensie (SOD)



aanbod om over de regelgeving verder te praten, om te kijken of deze nog voldoet en of Defensie zich aan de regelgeving houdt, weet zij niet goed wat Defensie nog meer zou kunnen doen. Zij is niet voornemens om het agendapunt elders weer voor te leggen en wil het in principe nu afdoen. Spreekster herhaalt de bereidheid om zo nodig over de regelgeving of het mandaat van de SG verder te spreken, maar dat zal dan in de werkgroep zijn. Mevrouw Pijpstra beaamt dat het punt 'Beleidsruimte IMG' op zich geen behandeling meer nodig heeft omdat partijen het eens zijn dat het een 1-ster betreft. Dat het proces minder goed gelopen is, is inmiddels erkend en besproken en hiervoor zijn excuses geboden.

Wat de heer Van Hulsen betreft is het agendapunt afgedaan maar hij wil, inhakend op de bijdrage van de collega van de CMHF, nog één opmerking maken. Spreker heeft eerder zelf gezegd het lastig te vinden dat het hier gaat om één functionaris, dus vanuit die optiek kan hij de inbreng namens de CMHF wel plaatsen. Tegelijkertijd constateert hij een aaneenrijging van allemaal vergelijkbare voorbeelden, individuen betreffend. Wanneer deze steeds als zodanig worden afgedaan komen partijen niet te spreken over wat er structureel (meervoudig en herhaaldelijk) gebeurt. Dit is namelijk niet de eerste keer dat functiewaardering en de gevolgen daarvan aan de orde zijn. Dat is aldus de heer Van Woense precies wat hij ook wilde aangeven. Wat hem betreft –dat haakje houdt hij graag aan- wordt de discussie gevoerd over functiewaardering en toepassen van de beleidsregel, maar hij was het niet eens om dit individuele geval nog verder te bespreken in de werkgroep, zoals werd voorgesteld. Voor de CMHF is het agendapunt afgedaan.

Ook de heer Schilperoord zegt geen behoefte te hebben om over de IMG verder te praten, wel over de andere genoemde onderwerpen. De voorzitter stelt vast dat partijen –weliswaar in eigen bewoordingen- nu allemaal hetzelfde zeggen. Volgens de heer Hop gaat de voorzitter iets te snel, want er is ook nog het punt van de terugwerkende kracht wegens het eerder niet toepassen van de beleidsfactor. Spreker heeft nog geen toezegging van de voorzitter gehoord dat daarvoor een oplossing zal worden geboden. Daarnaast acht hij het nodig dat in het SOD het moment wordt zeker gesteld waarop beleidsfactoren kunnen worden toegepast, want blijkbaar kan dat gewoon tussentijds. Het is volgens de heer Hop toch bijzonder dat de centrales reorganisatieplannen behandelen waar de beleidsfactoren niet in staan, de plannen goedgekeurd worden en daarna beleidsfactoren en beleidsregels worden toegepast.

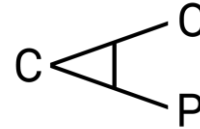
De voorzitter kan zich er niet in vinden dat zij over het door de heer Hop laatstgenoemde punt heen zou zijn gestapt. Zij heeft immers voorgesteld om in de werkgroep verder te bespreken wat de afspraak is, of er een afspraak is en aangegeven dat Defensie iedereen op de afspraken zal attenderen zoals deze er zijn. Ten aanzien van het andere, of er iets gedaan moet worden voor degene die er tussenin zit, kan zij niets zeggen. De context is wat haar betreft wel degelijk veranderd en in die zin heeft het haar verbaasd dat de weging van O&F niet heeft uitgewezen dat het een 1-ster moet zijn. De context is herschreven, maar alsnog komt er een kolonel uit de weging. De SG vond de context wél significant gewijzigd en heeft daarom besloten haar bevoegdheid te gebruiken om er een 1-ster generaal van te maken. De voorzitter wil geen toezegging doen ten aanzien van de persoon die de functie eerder heeft bekleed, omdat zij niet weet waar ze dat op zou baseren. Het enige dat spreekster kan toezeggen is dat zij erover zal nadenken.

De heer Hop wil weten hoe Defensie met het toepassen van beleidsfactoren omgaat in de tijd die is gelegen tussen nu en het moment waarop sociale partners hierover verder zullen spreken. Hij wil zekerstellen dat de centrales via de juiste weg geïnformeerd worden als een beleidsfactor in het kader van een reorganisatie wordt toegepast en dat er niet in recordtempo beleidsfactoren worden toegepast voordat de bedoelde bespreking plaatsvindt. De voorzitter geeft aan dat er niet gestrooid zal worden met beleidsfactoren. Spreekster geeft aan dat Defensie niet zal afwachten tot de WG AP om zelf al te kijken naar wat er precies in de regelgeving staat en daarnaar te handelen.

### **Agendapunt 7. Eindrapportage externe pensioenskundige inzake paragraaf 7.6 pensioenreglement militairen (SOD/22.0273 + 2 bijlagen)**

Over dit onderwerp is eerder gesproken, in het SOD van 29-08-2022. Toen is aldus de voorzitter afgesproken om het onderwerp naar de WG PA te verwijzen om het verder op te pakken in het kader van het NPC en de jaarplanning. De voorzitter heeft begrepen dat het onderwerp op verzoek van de CCOOP terug ligt in het SOD. Zij is hierdoor verrast en is benieuwd naar de beweegredenen. Spreekster vraagt de heer Hop om een toelichting.

## Georganiseerd overleg Sector Overleg Defensie (SOD)



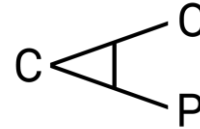
De heer Hop heeft in het SOD van 29-08-2022 ingestemd met verwijzing naar de WG PA op voorwaarde dat het daar met de hoogste prioriteit zou worden behandeld, zoals ook in het verslag van deze vergadering is terug te lezen. In de WG PA zijn partijen echter niet verder gekomen dan te concluderen het punt in een technische sessie verder te bespreken. Ook voor de volgende WG PA is het punt weer niet geagendeerd. Spreker mist de hoogste prioriteit die aan de behandeling van het onderwerp gegeven zou worden en dat is de reden waarom hij het punt terug naar het SOD heeft gebracht.

De heer Schilperoort is het met één uitspraak van de voorzitter niet eens, namelijk dat het punt gekoppeld zou worden aan het NPC. Het heeft er wel mee te maken, maar spreker meent dat een onderwerp waarvoor een externe deskundige is ingehuurd afgerond moet worden. De 'hoogste prioriteit' was een punt van de CCOOP en niet van de ACOP. Spreker was zelf wel voorstander om eerst in een technische sessie bij het onderwerp stil te staan omdat er best een grote hoeveelheid documentatie ligt vanuit de bemiddeling. Hij wilde in een dergelijke sessie met elkaar het gesprek aangaan om te kijken of er een uitkomst haalbaar is die in een WG PA met meerderheid van stemmen of unaniem afgehamerd kan worden en pas daarna zou het punt weer in een SOD gebracht kunnen worden. De heer Schilperoort vindt het dan ook jammer dat onderwerp nu hier op tafel ligt omdat het nog niet inhoudelijk behandeld is. Wat hem betreft gaat het terug naar de WG PA om met die inhoudelijke behandeling te beginnen.

Ook de heer Van Hulslen vindt het verstandig om met een informele sessie te starten en zo te kijken naar wat elkaar bindt en scheidt. Spreker heeft soms het gevoel dat er meer is dat partijen verbindt dan dat het uit elkaar loopt. Hij voelt wel een zekere druk omdat het onderwerp niet nog lange tijd meegezeuld kan worden, maar ziet een informele setting als de beste aanvliegroute om te zien hoe ver men met elkaar kan komen. Zodra de situatie zich aandient dat er iets formeels nodig is, zullen partijen naar zijn mening in staat zijn om snel te schakelen. Hij probeert in ieder geval naar een resultaat op dit punt toe te werken en drukt uit Defensie in deze nodig te hebben, evenals de mensen van het ABP en wellicht nog anderen. De heer Van Hulslen wil het liefst zo snel mogelijk aan de slag gaan. Overigens wil hij in reactie op hetgeen de heer Hop inbracht nog toevoegen dat de reden waarom het punt niet op de agenda van de WG PA staat is gelegen in het feit dat het vandaag op de SOD-agenda is gezet.

De CMHF geeft dit onderwerp, aldus de heer Van Woensel, wellicht niet de hoogste prioriteit maar dat betekent niet dat zij het niet belangrijk vinden om over dit punt tot besluitvorming te komen. Spreker heeft het gevoel dat er inmiddels veel tijd is gaan zitten in procedurele zaken, door het onderwerp als een soort black box tussen allerlei overleggen heen en weer te schuiven hetgeen ten koste gaat van de inhoudelijke bespreking ervan. Partijen waren al erg dicht bij een bespreking in een technische sessie. Nu ligt het onderwerp in het SOD, van waaruit mogelijk geconcludeerd wordt dat het weer teruggaat naar de WG PA en daar wordt weer gediscussieerd over de bespreking in een technische sessie enzovoort. Hij vindt dit jammer en ziet misschien nog liever dat nu, direct vanuit het SOD, besloten wordt om een technische sessie te houden om te voorkomen dat er nog meer tijd wordt verspild aan procedurele maatregelen. Spreker heeft het gevoel dat als partijen in een informele sessie met elkaar spreken, het best mogelijk is dat zij elkaar toch snel benaderen en eruit kunnen komen (nog los van wat de uitkomst dan zal zijn). De heer Van Woensel is evenmin voorstander van het koppelen aan de discussie omtrent het NPC. Het is niet zo dat het ene niet zonder het andere kan, maar hij vindt wel dat er een samenhang bestaat en daar zit de tijdsdruk waar de heer Van Hulslen aan refereerde. Hij wil vanaf hier dan ook zo snel mogelijk naar het beleggen van een technische sessie toewerken en dan kunnen partijen vanaf daar wel weer verder kijken hoe een en ander procedureel moet worden afgetimmerd.

Mevrouw Pijpstra is net als de voorzitter een beetje verrast en verbaasd. In een andere setting hebben sociale partners een inhoudelijke planning gemaakt tot het eind van het jaar, voor alle werkgroepen waaronder ook de WG PA. De technische sessies over 7.6 zijn al gepland en volgens haar was zelfs ook gepland wanneer het onderwerp in de WG PA zou worden besproken. Dat is misschien niet in een formele vergadering gebeurd maar de afspraken zijn wel gemaakt en daarom is zij verrast. De heer Schuitema heeft er ook niet zo veel zin in om met het onderwerp heen en weer te blijven jojo-en. Hij is het dan ook eens met zijn collega van de CMHF om vanuit dit SOD naar de technische sessie te verwijzen. De heer Hop stelt dat de CCOOP al op 29-08-2022 heeft aangegeven hoe belangrijk dit punt is. Er wordt nu net gedaan alsof de discussie zich in de startfase zit, maar over de 7.6 is al een hele fundamentele discussie gepasseerd. Van daaruit is onder andere een opdracht uitgegeven, die later weer teruggetrokken is. De CCOOP wil de prioritering erop houden en dat past niet in een technische sessie of technisch werkverband. Het onderwerp moet gewoon formeel in de WG AP worden behandeld omdat er besluitvorming dient



plaats te vinden. Weer teruggaan naar een technische sessie is niet hoe de CCOOP de prioritering ziet. De heer Van Woensel vindt dat een besluit niet is af te dwingen als het onderwerp inhoudelijk niet afdoende besproken wordt. Besluitvorming forceren door het hier in het SOD neer te leggen is in zijn optiek niet hoe het werkt. Een besluit nemen kan alleen als het onderwerp inhoudelijk behandeld is, dus roept hij op om daar zo snel mogelijk mee te beginnen.

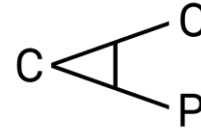
De voorzitter gaat na wanneer de bespreking van het onderwerp in de technische sessies en de WG PA gepland is en hoort via mevrouw Van Drongelen dat er twee technische sessies over 7.6 en invaren gepland staan op 22-11-2022 en 29-11-2022. Mevrouw Pijpstra vult hierop aan dat het punt voor wat betreft de WG PA op 20-12-2022 geagendeerd is. De voorzitter informeert of deze planning voor aanwezigen voldoende concreet is. De heer Hop reageert dat deze niet de prioritering reflecteert die de CCOOP voorstaat, nog los van de vraag of de afspraken voor de technische sessies in volledige samenspraak zijn gemaakt. Gelet op de meningen aan tafel, ook bij de collega-centrales, zal de CCOOP zich echter niet tegen deze planning verzetten. Spreker hoort graag nogmaals bevestiging dat het onderwerp voor de WG PA van 20-12-2022 wordt geagendeerd, waarop de voorzitter resumeert dat aldus is afgesproken.

#### **Agendapunt 8. Ontwikkelingen DBBO (SOD/22.0052.1 + 2 bijlagen)**

De voorzitter memoreert dat dit punt is geagendeerd naar aanleiding van een brief van de SCO die van een half jaar geleden dateert. Inmiddels is er door het COID een onderzoek uitgevoerd naar de melding in de nota MC DBBO. Het overleg in deze MC is in deze periode waargenomen door de chef staf DFLB als gemandateerd HDE waardoor de besluitvorming aangaande de bedrijfsvoering kon doorlopen. De uitkomst van dit onderzoek heeft niet geleid tot rechtspositieele maatregelen. Afgelopen maand is commandant kol. Bibi Schmitz in goed onderling overleg aangetreden. Reeds eerder heeft de HDP met de centrales gesproken over de 12-uursdiensten en wel in het SOD van 13-10-2020 en 01-12-2020. Naar aanleiding van deze besprekingen heeft Defensie een schriftelijke reactie gestuurd met briefnr. SOD/22.0052.1 waarin de HDP het feit betreurt dat de centrales onvoldoende zijn betrokken bij het verlengen van de benodigde ontheffing van de normen als bedoeld in de ATW en waarbij de operationele en rechtspositieele besluitvorming niet synchroon heeft gelopen. Spreekster is het met de centrales eens dat Defensie zich dient te houden aan de regelgeving van het BARD en AMAR. Deze is zoals bekend - en meermaals aangegeven - veel beperkter dan de arbeidstijdenregelingen uit de ATW die 12-uursdiensten immers wel toestaat. Defensie wordt door de Rekenkamer en ADR overigens slechts gehouden aan een ATW-compliance. De commandant DOSCO pleit al jaren voor een aanpassing van het AMAR en BARD aan de ATW, mede omdat een onderzoek heeft aangetoond dat de werk- en rusttijdenregeling zoals neergelegd in het AMAR en BARD een gezond ergonomisch voorwaarts roterend rooster in de weg staat. De centrales bieden in hun brief een opening om met elkaar in gesprek te gaan indien er uitvoeringsproblemen zijn die de wijziging van de rechtspositie noodzakelijk maken. De voorzitter gaat op korte termijn met de commandant DBBO in gesprek over de voorliggende taken en de bijbehorende personele capaciteit van DBBO. Zij realiseert zich dit ook al te hebben toegezegd in 2020 maar dit gesprek heeft tot op heden nog niet plaatsgevonden. Spreekster geeft het woord aan de centrales om hun standpunt naar voren te brengen.

De heer Schilperoort merkt als eerste op dat de centrales niet zijn betrokken bij de *verlenging* van de 12-uurs diensten maar spreker meent dat partijen daarover al een duidelijke afspraak hadden gemaakt in het SOD: dit zou *stoppen*. Dat betekent niet dat er nog over een *verlenging* zou worden gesproken maar dat gewoon zou worden teruggekeerd naar de regels van het AMAR en BARD. Dit staat wat spreker betreft nog steeds. Inzake de opening die de centrales zouden bieden voor het gesprek over de rechtspositie merkt hij op dat dit al heel lang aan de orde is aangezien partijen al jarenlang bezig zijn met een aanpassing van de WRD vanwege de wijzigingen van de ATW. Waar de centrales ook al jarenlang tegenaan liepen was dat Defensie graag naar de veel ruimere bepalingen van de ATW wil toe bewegen maar wat daarover zojuist is gezegd is volgens spreker niet waar omdat een roterend rooster ook prima op basis van het AMAR en BARD kan worden ingericht. Naar de heer Schilperoort meent is al jaren terug in TW-verband hierover gesproken en men was er ook bijna uit. Dit heeft echter nooit geleid tot besluitvorming over en aanpassing van de regelgeving. Ook in deze sessies is niet gesproken over het overgaan naar de ATW. De centrales - of in elk geval de ACOP - zijn steeds duidelijk geweest over het meer ruimte geven: Defensie wil dit en dat betekent volgens spreker gewoon dat er meer geld moet komen. Bij de besprekingen over de WRD was het simpelweg een kwestie van overleg en het vinden van balans. Als Defensie meer ruimte wil en de medewerkers dus meer wil belasten dan moet tegelijkertijd ook worden gesproken over wat daar tegenover wordt gesteld. Spreker vindt dit

## Georganiseerd overleg Sector Overleg Defensie (SOD)



onderwerp overigens meer iets voor een AV-traject. Hij is nog steeds bereid om het gesprek over het aanpassen van de WRD aan te gaan omdat er wel aanpassingen nodig zijn. Zoals gezegd was men hiermee al ver gevorderd maar is de besluitvorming uiteindelijk uitgebleven. Een en ander betekent aldus spreker wel dat de werkinstructies die aangeven dat er volgens de ATW wordt gewerkt moeten worden ingetrokken. Het gaat daarbij namelijk om regelgeving die niet binnen Defensie kan worden toegepast.

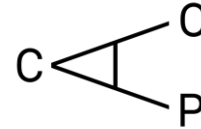
De heer Van Hulsen had het eerder ook al over 'geschiedvervalsing' en denkt dat daarvan bij dit onderwerp tot op zekere hoogte ook sprake is. Er is op een gegeven moment onder het mom van de coronaproblematiek besloten dat inzet van het DBBO-personeel qua werkbelasting 20 uur mocht worden opgerekt tot ATW-niveau. Er zijn vele discussies gevoerd over de vraag in hoeverre de centrales daarbij zijn betrokken en in hoeverre partijen het hierover eens waren. Uiteindelijk is in een SOD-vergadering volgens spreker besloten dat voor deze groep zou worden teruggegaan naar het BARD-regime. Dit laatste is thans sprekers vertrekpunt in de discussie. Hij maakt zich oprecht zorgen als hij ziet wat er op dit moment bij DBBO gebeurt. Er zijn regio's waar binnen de normen van BARD en AMAR kan worden gewerkt maar er zijn ook regio's waar men het noodzakelijk vindt om een 12-uursrooster te hanteren. Er wordt bij DBBO dus verschillend gewerkt en duidelijk is dat de 12-uursdiensten nog steeds bestaan. Dat laatste ligt nog enigszins buiten de context van de weekenddiensten waarover iets genuanceerder kan worden gedacht. Spreker realiseert zich dat sommige medewerkers dit juist prettig vinden en 3 x 12 uursdiensten draaien zodat ze de rest van de week vrij hebben. Maar met name de wat oudere garde wil vasthouden aan de BARD en AMAR-afspraken. Los hiervan vindt de heer Van Hulsen dat partijen moeten vasthouden aan de afspraken die zij met elkaar hebben gemaakt over de werktijden bij DBBO en dat de staande regelgeving moet worden gerespecteerd.

De heer Hop kan zich alleen maar volledig aansluiten bij hetgeen door de collega-centrales zojuist is gezegd. In het verleden zijn de centrales altijd al heel duidelijk geweest over de roosters: deze moeten door de zeven van de ATW, het BARD en het AMAR passen. Vooral met de 12-uursdiensten bij DBBO moet worden uitgekeken, zeker ook met het oog op de nachtdiensten die sowieso slecht zijn voor de gezondheid. Als deze ook nog eens langdurig worden opgerekt verergert dit de situatie en ook op dit vlak moet Defensie zich gewoon aan de bestaande wet- en regelgeving houden.

De heer Suwout reageert namens Defensie op de reacties van de centrales. Ten aanzien van de verlenging van de bijzondere ontheffing merkt hij op dat de 12-uursdiensten aan de orde kwamen bij de uitbraak van corona. Toen was de achterliggende gedachte dat het aantal contactmomenten tussen opvolgende chefs zo min mogelijk moest zijn. Over het niet betrekken van de centrales bij de verlenging merkt spreker het volgende op. Het regime is op een gegeven moment met drie maanden in verlengd en de centrales hebben Defensie hierop aangesproken. Daarop is een brief door Defensie geschreven waarin werd beaamd dat de centrales inderdaad hadden moeten worden betrokken. Er is zelfs gezegd dat de urgentie niet meer zodanig was dat moest worden voortgegaan met de 12-uursdiensten. In de brief zijn twee zaken voorgesteld. Ten eerste zou met de centrales worden gesproken over het capaciteitsprobleem bij DBBO, wat eigenlijk de onderliggende stroom vormde bij het sturen van de 12-uursdiensten. Corona heeft dit probleem enkel maar acuut gemaakt maar het was er al. Ten tweede wilde Defensie in gesprek gaan over de wijze waarop met het instrument voor de ontheffing van de ATW wordt omgegaan. Dit is niet meer gebeurd omdat het overleg kort hierna stil kwam te liggen. Bijgevolg zijn partijen in de huidige situatie beland. Inmiddels is Defensie erop gewezen dat met corona weliswaar afscheid is genomen van de 12-uursdienst maar dat in de praktijk deze her en der toch weer opduikt, mede ingegeven door de onderliggende capaciteitsdiscussie die het allemaal niet eenvoudiger maakt. Dat is geen excuus maar tegelijk kan aan de SOD-tafel objectief worden vastgesteld dat bepaalde personen kenbaar maken dat het hen eigenlijk best goed uitkomt om in deze vorm te werken en dat zij dit ook prima vol kunnen houden. Dit doet volgens spreker uiteraard niets af aan de gemaakte afspraken waar de centrales Defensie nu op wijzen. Spreker is het geheel eens met de metafoer van de drie zeven die de heer Hop hanteert. De heer Suwout attendeert erop dat al eerder een brief door Defensie is gestuurd waarin is gezegd dat men in gesprek wil gaan over de capaciteitsproblematiek, het ontheffingsregime en het feit dat partijen al eerder een concept-regelgeving zijn overeengekomen in de nooit geformaliseerde WRD. Spreker vraagt zich thans af hoe al deze stromen weer op een goede manier bijeen kunnen worden gebracht waarmee wordt voorkomen dat dezelfde discussie nog jarenlang moet worden voortgezet. Daarin ligt nu de grote uitdaging voor de sociale partners; tegelijkertijd is het de vraag wat zij in de tussenliggende periode met deze problematiek dan moeten doen.



## Georganiseerd overleg Sector Overleg Defensie (SOD)



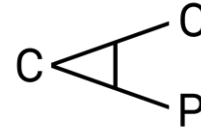
De heer Van Hulsen zegt naar aanleiding van dit betoog zich zeer mild te willen opstellen als hij het gevoel zou hebben dat in de tussentijd zeer hard is gewerkt om de capaciteitsproblemen op te lossen. Spreker schat evenwel in dat kennelijk is gekozen voor de gemakkelijkste weg waarbij een beroep wordt gedaan op de groep die kenbaar maakt de ontstane situatie best te willen continueren. Tegelijkertijd is vanuit andere regio's het bewijs geleverd dat het ook anders kan. Wat hem betreft is een deel van de oplossing gelegen in het terugkeren naar datgene wat de sociale partners al overeen waren gekomen. Dat betekent dat partijen elkaar weer gaan houden aan het feit dat er bepaalde afspraken zijn gemaakt over de vraag hoe er moet worden gewerkt. Verder deelt spreker de observatie dat een deel van de problemen voortvloeit uit het feit dat de organisatie qua bezetting niet meer bij de haar opgedragen taken past. Dit heeft te maken met inkrimping en reorganisatie terwijl de kazernes vervolgens toch open werden gehouden. Verder is uitgebreid gediscussieerd over de vraag hoeveel mensen er nodig waren om een continu-rooster te kunnen draaien en spreker is blij dat de voorzitter vandaag heeft uitgesproken hierover het gesprek met de verantwoordelijke aan te willen gaan. En daarmee bedoelt de heer Van Hulsen zeker niet alleen de commandant van DBBO maar ook diens leidinggevende. Hij wil Defensie - zij het met enige reserve - de gelegenheid bieden om dit zo goed mogelijk in te vullen aangezien het uiteindelijk zo is dat de echte oplossing is gelegen in het structureel regelen van de situatie waarbij de verhouding tussen personeel en taken weer in evenwicht is. Wat spreker echter niet kan accepteren is dat er buiten het regime van BARD en AMAR wordt gewerkt.

De heer Schilperoort merkt naar aanleiding van de uitspraak van heer Suwout inhoudende dat de centrale zouden zijn geïnformeerd het volgende op. Spreker werd getriggerd toen zijn achterban meldde dat de werktijden zodanig in de werkinstructies zijn opgenomen dat de planners er geen notie van hebben dat zij op de hiervoor beschreven wijze kunnen plannen. Eerst moet worden ingeregeld dat men weer conform de geldende regelgeving gaat werken. Daarbij sluit spreker niet uit dat de situatie kan gaan knellen en als dat blijkt moeten partijen in kaart brengen waar de knelpunten dan zitten en waardoor ze worden veroorzaakt. Hij is het geheel met de heer Van Hulsen eens dat krapte geen rechtvaardiging vormt voor het niet toepassen van de rechtspositionele regels. De discussie rond het opdragen van teveel taken speelt overigens bij meer OPCO's. Spreker vindt het een heel normaal militair model dat indien iemand een onuitvoerbaar opdracht krijgt deze wordt teruggegeven aan diens leidinggevende. Laatstgenoemde moet dan bezien of de taak dan niet moet worden uitgevoerd of dat extra capaciteit kan worden geleverd. Wat niet acceptabel is, is dat in zulke gevallen de regels worden overtreden. Om te beginnen zal in elk geval de gewraakte werkinstructie moeten worden ingetrokken of aangepast zodat weer volgens de regels wordt gewerkt. Dat betekent dat de normen van de werk- en rusttijden weer normaal worden toegepast waarbij spreker verwijst naar de daarvoor geldende AMAR- en BARD-beleidsregel welke overigens recent nog is geactualiseerd. Hierin staat onder meer op welke wijze de roosters moeten worden opgesteld.

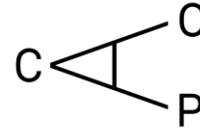
Het andere punt waar de heer Schilperoort op wil reageren is het onderzoek van het COID waaraan door de voorzitter is gerefereerd. Afspraak was dat de werkgever zou waarborgen dat de MC-leden worden beschermd en niet meer worden blootgesteld aan enige vorm van druk of dreiging. Het is met name dit punt waar de centrales zich op richten, het kan niet zo zijn dat deze medewerkers niet in vrijheid hun rol kunnen vervullen. Spreker verzoekt de HDP om aan te geven hoe hier de afgelopen periode mee is omgegaan. Tot slot wil hij het nog hebben over het derde element uit de SCO-brief zijnde het niet kunnen draaien van nachtdiensten omdat de commandant samen met de MC regelgeving heeft opgesteld die buiten de rechtspositie treedt zoals het verplicht op een andere functie plaatsen van medewerkers. De voorzitter verzoekt de heer Suwout om te reageren op beide punten. De heer Suwout zegt niet op het eerste punt te kunnen reageren maar wel op de ontheffing van nachtdiensten.

De heer Hop hoort Defensie een aantal punten benoemen waaronder het capaciteitsprobleem leidend tot 12-uursdiensten. Wat spreker verbaast is dat de afgelopen periode vanuit DBBO de nodige beleidsvoornemens voorbij zijn gekomen, met name inzake uitbreiding van bepaalde patrouillegebieden. Hij heeft de indruk dat om deze uitbreidingen te realiseren juist gebruik wordt gemaakt van de 12-uursdiensten. DBBO is aldus spreker inmiddels op het punt aangekomen dat hij omschrijft als 'teveel wensen, te weinig mensen.' Over de opmerking zijdens de werkgever dat medewerkers zeggen het allemaal prima aan te kunnen merkt de heer Hop op dat deze mensen wel tot het einde van hun loopbaan in een gezonde situatie binnen het bedrijf moeten kunnen worden gehouden. Voor dat laatste worden ook allerlei maatregelen getroffen en daar past een 12-uurs dienst absoluut niet bij. Bovendien gaat het ook nog eens om zware werkzaamheden die zich niet lenen voor een 12-uurs dienst inclusief langdurige nachtdiensten.

## Georganiseerd overleg Sector Overleg Defensie (SOD)



De heer Van Woensel wijst er op dat het niet de eerste keer is dat over de situatie bij DBBO wordt gesproken. Dat gold immers ook al in 2020 toen partijen meenden aan het einde van een langdurig traject te zijn aangeland. Over de stelling van Defensie dat van een langdurige overtreding van de regelgeving geen sprake zou zijn merkt spreker op dat dit punt destijds hoog is opgespeeld en uiteindelijk een toezegging is gedaan dat dit niet meer zou gebeuren. Nu moet - twee jaar na dato - de conclusie worden getrokken dat dit wel degelijk het geval is *en* dat de werkgever heeft verzuimd de centrales hierover te informeren. Dit vindt spreker op zijn minst niet netjes waarbij het overigens niet zo is dat hij geen begrip heeft voor de omstandigheden waaronder dit is gebeurd, net name gezien het gegeven dat er zeer weinig overleg was. De gang van zaken verdient echter, zeker gezien de harde toezeggingen in 2020, bepaald niet de schoonheidsprijs. Ook nu nog kan Defensie nog steeds niet toezeggen dat er binnen de regelgeving zal worden gewerkt. Aangezien juist de regelgeving zo een fundamenteel element van de verstandhouding binnen het georganiseerd overleg vormt vindt de heer Van Woensel dat de situatie bijzonder precair is geworden. Er zijn best omstandigheden denkbaar die ertoe leiden dat de sociale partners gezamenlijk concluderen dat regelgeving niet (meer) passend is of niet kan worden uitgevoerd en waarbij zij voor een bepaalde periode afspreken het aan zullen zien. Echter, spreker kan zich niet aan de indruk onttrekken dat het overtreden van regelgeving niet de enige oplossing vormt die de afgelopen jaren kon worden bedacht. Thans zitten partijen weer met dezelfde situatie om deze tafel en hoort hij van de werkgever wederom dat deze het probleem niet kan oplossen. Over de bedenkingen die Defensie zelf heeft uitgesproken ten aanzien van de bestaande regelgeving en hoe men het graag anders zou willen zien is nog helemaal geen overleg met de centrales gevoerd. Spreker schat in dat partijen zich in deze op een heleboel punten prima zouden kunnen vinden. Dat overleg is echter helemaal niet gevoerd en dat is mede te wijten aan de centrales. Dit zal derhalve alsnog moeten gebeuren en dat zal niet makkelijk zijn gezien de weerbarstigste problematiek. Gelet op de agenda die er al is moet nu niet worden gedacht dat dit probleem wel even in enkele weken kan worden opgelost. Het lijkt spreker verstandig om nu wel eerst een andere oplossing te bedenken en daarbij de regelgeving voorlopig buiten beschouwing te laten. Verder wijst hij op het volgende. De voorzitter heeft uitgesproken 'dat afspraak afspraak is' en spreker wijst er op dat haar voorganger dit ook zo heeft gezegd en daarbij gemarkeerd dat dit beginsel een fundamenteel uitgangspunt vormt voor het overleg. Hij wil graag van de voorzitter weten hoe zijzelf hier tegenaan kijkt met inachtneming van hetgeen zij hierover heeft opgemerkt. De voorzitter reageert als volgt. De reden waarom zij over het onderwerp nog in gesprek was met de uitvoering is gelegen in het feit dat er geen goede uitleg denkbaar is als twee jaar lang niet is gedaan wat er is afgesproken. Een goede verklaring hiervoor kan zij dan ook niet geven. Als iets is afgesproken dan moet het worden uitgevoerd of je gaat terug om te zeggen dat hetgeen is afgesproken onuitvoerbaar is. De reden dat spreekster met de commandant DOSCO in gesprek is, is erin gelegen dat zij graag alvorens naar dit SOD te komen wilde weten waarom de afspraken niet zijn nagekomen. Zij heeft nu nog niet alle antwoorden gekregen. Op zich kan men gezamenlijk gewoon constateren dat de afspraken niet zijn nagekomen. Men is naar 11-uursdiensten gegaan met een uur pauze waarmee het geen 12-uursdienst is maar dat blijft - bij elkaar opgeteld - toch in strijd met het BARD. Vanuit de optiek van uitvoerbaarheid van het beleid dat partijen met elkaar maken heeft spreekster wel sympathie bij de gedachte dat men er voor verantwoordelijk is dat dit ook uitvoerbaar is. Als het zo is dat een eenheid communiceert de ATW nodig te hebben om het werk te kunnen doen dan vindt spreekster dat daarover het gesprek moet kunnen worden gevoerd. Wat haar hoop geeft is dat de centrales kenbaar hebben gemaakt daartoe bereid te zijn en zij vindt dat dit moet worden geagendeerd. Waar het nu om gaat is wat men in de tussentijd moet doen. Uit hetgeen de centrales hebben uitgesproken leidt spreekster af dat het niet gewenst is om in termen van 'gedogen' te spreken en dat zij verwachten dat de werkgever met een oplossing komt. Spreekster heeft de behoefte om hier eerst nogmaals met de commandant DOSCO over te praten aangezien zij een uitgesproken mening heeft over de vraag hoe dit er moet komen uit te zien. Echter, met het oog op het feit dat zij normaliter niet als HDP optreedt en in haar loopbaan vaak aan de andere kant heeft gezeten, is de voorzitter er enigszins huiverig voor om uitspraken te doen over iets dat nog niet met de commandant is besproken. Zij wil graag het gesprek dat nodig is *met* hem voeren en de commandant nu niet voor voldongen feiten stellen. Zij weet evenwel niet zeker of een dergelijk gesprek niet al is gevoerd. De heer Suwout licht toe dat in 2020 is gecommuniceerd dat moest worden gestopt met 12-uursdiensten en dat in gesprek moest worden gaan over de capaciteit, ook aan de SOD-tafel. Dat laatste is in elk geval nog niet gebeurd, wel is er los van het SOD over gesproken waarbij ook is getracht om de capaciteitsproblematiek aan te pakken. Zoals de heer Hop al aangaf groeit DBBO snel maar de uitbreiding lijkt nooit genoeg te zijn. Uit de analyses bleek steeds dat meer mensen de oplossing was, mede met het oog op de vergrijzing van DBBO. Klaarblijkelijk is daarbij op enig moment toch ook weer het instrument van de 20 uur van stal gehaald waar de centrales terecht op aanslaan gezien de gemaakte afspraken.



De heer Van Hulsen zegt wel allerlei reorganisatieplannen te zien maar die gaan alleen maar over functies en niet over mensen. De heer Van Woensel spreekt zijn bereidheid uit over dit 'langst levende' dossier het gesprek aan te gaan. Hij zit hier niet slechts als functionaris maar ook als mens. Als functionaris kan hij de HDP als functionaris voorhouden dat hij nu al drie keer hetzelfde heeft gehoord maar tegelijk ziet spreker steeds een andere persoon tegenover zich die wellicht toch eerst zelf de kwestie toch nog goed wil uitzoeken. De voorzitter antwoordt niet nog iets te willen uitzoeken; zij wil alleen eerst aan de commandant DOSCO meedelen wat zij van de situatie vindt alvorens zij afspraken met de centrales maakt. De heer Van Woensel zegt dat de voorzitter natuurlijk moet doen wat zij nodig acht maar hij wil haar wel meegeven dat hij zich afvraagt waarom het onderhavige probleem - voor zover het de SOD-tafel betreft - kennelijk alleen bij DBBO speelt. De regelgeving in kwestie geldt voor heel Defensie en bij de andere onderdelen lukt het wel om deze toe te passen. De CMHF heeft wel de bereidheid om, indien dat de oplossing biedt, voor dit dienstonderdeel gezamenlijk een oplossing te bedenken die alleen daar van toepassing is in verband met de specifieke problematiek. Daarmee kan dan tijdelijk, totdat de regelgeving is aangepast, de situatie worden gesauveerd. Spreker denkt daarbij bijvoorbeeld aan een pilot of een werkorganisatie. Het zonder gezamenlijke afspraken hierover te maken verder gaan zoals het er nu aan toegaat bij DBBO is evenwel niet aanvaardbaar. Dat laatste is nadrukkelijk ook niet wat de voorzitter van de centrales vraagt. Ze wil ermee aan de slag gaan vanuit haar optiek en eerst dus het gesprek met de commandant DOSCO aangaan en dan met een oplossingsrichting terugkomen naar het SOD. Als de boodschap van de voorzitter nu is dat van de centrales wordt gevraagd om te accepteren dat de regelgeving niet wordt gehanteerd dan heeft de heer Schilperoort daar wel moeite mee. Daarover hoeft geen afspraak meer met Defensie te worden gemaakt aangezien dat al een staande afspraak betreft. Hij heeft de indruk dat de voorzitter de SCO-brief niet helemaal heeft begrepen. Waar spreker wel over wil praten is het door hem aangestipte punt van de medewerkers die geen nachtdiensten meer kunnen draaien. De drie centrales hebben gemeld best te willen praten over een oplossing als de betreffende rechtspositie knelt. Dat lijkt deels namelijk het probleem en spreker wijst op de vergrijzingsproblematiek bij DBBO waarover ook de heer Suwout al sprak. Als gevolg daarvan mogen de medewerkers immers geen nachtdiensten meer draaien. Daar zit dus een knelpunt en als Defensie hiervoor met een voorstel komt willen de centrales daar best over praten. Het is met name deze groep waarbij het probleem zich manifesteert hetgeen de oorzaak vormt waarom dit zo nadrukkelijk bij DBBO naar voren komt. Om de druk daar te verminderen kunnen in elk geval afspraken voor deze groep worden gemaakt. Hier zit namelijk de ruimte om op de een of andere wijze een oplossing te vinden en niet in de regelgeving. Over dat laatste zal de uitgebreide discussie opnieuw moeten worden gevoerd, ook omdat er inmiddels alweer de nodige wijzigingen hebben plaatsgevonden. De heer Van Hulsen wil de voorzitter de tijd gunnen om het door haar gewenste gesprek te voeren. Wel wil hij dan graag een concrete afspraak maken wanneer partijen weer verder zullen praten over het onderwerp waarvan dan ook de uitkomst van het gesprek met de commandant DOSCO moet worden meegenomen. De voorzitter antwoordt reeds vanavond deze afspraak te hebben gepland en zij hoopt daarom op korte termijn een terugkoppeling te kunnen geven in het SOD. Mocht er al eerder duidelijkheid zijn dan wordt dat meteen teruggekoppeld.

pm De heer Schilperoort verzoekt om een reactie op zijn opmerking over de gewenste bescherming van de MC-leden. Hij wil graag weten wat er wordt gedaan om dit te borgen. De voorzitter antwoordt dit punt te hebben genoteerd en dat Defensie ook op deze vraag met een antwoord zal komen omdat het niet mogelijk blijkt om dit nu al te geven.

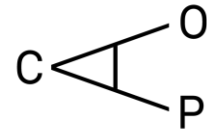
#### **Agendapunt 9. P-paragraaf GRIT (SOD/21.0170 en AP/21.0010 p7-14)**

Dit agendapunt wordt wegens tijdsgebrek doorgeschoven naar de volgende vergadering.

#### **Agendapunt 10. Rondvraag en sluiting**

pm De heer Hop wijst er op dat men in de ioREO's en de werkgroepen de laatste tijd wordt geconfronteerd met het feit dat er contracten zijn afgesloten met het CAOP waardoor de medewerkers voor de uitwerking van de verslagen minder tijd hebben. Daardoor krijgt men óf onvolledige verslagen óf de verslagen worden zeer laat opgeleverd. Spreker verzoekt de voorzitter om hier goed naar te kijken en te bevorderen dat degenen die in het verleden altijd prima verslagen leverden hiervoor alsnog voldoende tijd krijgen. Ook wil de heer Hop weten wat de reden is dat aan de voor verslaglegging beschikbare uren een andere invulling is gegeven. Waar verder tegenaan wordt gelopen aan de ioREO-tafels is dat het ene OPCO zegt zelf dan maar de extra kosten te zullen betalen omdat men adequate verslagen wil terwijl bij andere OPCO's de verslagen incompleet zijn omdat de CAOP-medewerkers onvoldoende tijd krijgen voor de uitwerking. Mevrouw Pijpstra antwoordt dat Defensie dit punt zal meenemen. Zij kent de discussie over de verslaglegging en het nieuwe contract met het CAOP. Overigens was het spreekster niet bekend dat er

**Georganiseerd overleg  
Sector Overleg Defensie (SOD)**



OPCO's zijn die zelf geld bijleggen om betere verslagen te krijgen; dit had zij dan graag eerder vernomen omdat Defensie daar dan ook eerder iets mee had kunnen doen.

De voorzitter sluit de vergadering om 13.50 uur.

Concept